

Oscar voor Henk Kamp

WIND / Acteert de VVD op geniale wijze dat ze voor de aanleg van windparken is of heeft de partij haar mening bijgesteld?

In Nederland is het de gewoonte dat partijen samen een regering vormen. Het nadeel daarvan is dat wat politici vóór de verkiezingen zeggen, niet zelden losstaat van wat ze later doen.

Neem de positie van de VVD op het gebied van windmolens. Er is op de PVV na geen partij die zo heeft gefulmineerd tegen windturbines. Dat ze niet op wind maar op subsidie draaien, is door diverse partijprominenten herhaald, inclusief Mark Rutte vlak voor hij premier werd. De partij flirt met de zogeheten klimaatsceptici, deskundigen die betwijfelen dat de opwarming van de aarde grotendeels op het conto van de mens mag worden geschreven.

Nu is de VVD al heel lang gespleten als het over milieu gaat. Er is een vleugel – met ex-milieuministers als Ed Nijpels en Pieter Winsemius – die zo kan overstappen naar GroenLinks of de PvdA. De andere vleugel is allergisch voor groene praatjes.

Minister Henk Kamp (VVD) van Economische Zaken zit met de gebakken peren, want hij moet die windmolens van de PvdA neerzetten. Over zijn linkerschouder kijkt Greenpeace mee, dat het land en de zeven zeeën vol windmolens wil. Bovendien heeft Brussel verordonneerd dat het moet, en moppert de deze week verschenen *Nationale Energieverkenning* dat Nederland achterloopt in duurzaam.

Al die mooie plannen zijn bedacht toen er sprake leek van een nijpend klimaatprobleem en windmolens schoon en goedkoop oogden. Maar met de week komt er meer serieuze kritiek op windenergie. Zelfs het Centraal Planbureau – doorgaans het kompas van de regering – zegt nu dat parken op zee veel te duur zijn.

Het glijdt van Kamp af als water van een eend. De minister herhaalt zijn mantra: fossiele energie moet de wereld uit omdat er klimaatproblemen zijn. Hij zegt het niet

voorzichtig – dat er twijfel is over de oorzaken van klimaatverandering. Hij zegt er niet bij dat de opwarming al achttien jaar stilstaat. Hij zegt er niet bij dat het slechts een deel van het jaar waait, dat er geen betaalbare opslag van stroom is en er altijd een vangnet van gascentrales nodig zal zijn.

Hij zegt er niet bij dat sommige vormen van fossiele energie (schaliegas) aantrekkelijker zijn dan andere. Hij zegt er niet bij dat we misschien nog wel een paar decennia hebben om afscheid te nemen van fossiel. Hij zegt er niet bij dat windmolens wel erg veel zeldzame vogels en vleermuizen vermaken. Ten slotte zegt hij er niet bij dat er een bron is die even schoon is als windmo-

lens en goedkoper (kernenergie).

Nee, afspraak is afspraak, zegt hij. Daarmee bruuskeert hij veel (potentiële) VVD-stemmers. Waarom toch?

Het zou kunnen dat de minister zich heeft voorgenomen om alle marsorders nauwgezet op te volgen. Laten we hopen dat dit niet waar is. De tweede mogelijkheid is dat de VVD bouwend Nederland paait, dat glimlachend de miljarden voor windparken opstrijkt. Optie drie is dat Kamp werkelijk meent dat windmolens in staat zijn om de rol van fossiele brandstoffen over te nemen. In dat geval heeft hij slechte adviseurs.

Maar het meest intrigerende scenario is dat het allemaal gespeeld is. Dat Kamp doet alsof hij voor windmolens is, zo coalitiepartner PvdA en ex-milieuactivist Diederik Samsom tevreden houdt en intussen zo veel tijd wint dat iedereen wel inziet dat windmolens het niet gaan worden. Mocht dat zo zijn, dan is Kamp de Robert de Niro van de Lage Landen en verdient hij een Oscar.

Simon Rozendaal

